

Afscheid burgemeester Monique de Boer-Beerta, Roerdalen, 20 juni 2025

Beste mensen,
Beste Jurgen,
Zonen Maarten en Daan en jullie partners, Sophie en Dominique
Beste Monique,

Mag ik nu – bij je afscheid – zeggen
dat je best een unieke ‘achtergrond, bagage en motivatie’ had
toen je hier - in het Midden-Limburgse Roerdalen -
burgemeester werd?

Geboren in Groningen?

Dat maakte je natuurlijk al bijzonder.

Verder kent Limburg
bij mijn weten,
geen bestuurders
van wie de wieg
zo ver weg in het noorden stond.

De enige die in mij opkomt
- en dat was toch wel een uitzondering –
was mijn voorganger
Johan Remkes.

En dan je bagage?

Een studie Rechten, advocatuur,
Vereniging Nederlandse Gemeenten,
raadslid, wethouder, loco-burgemeester...

...dat had je ongetwijfeld gemeen
met een hele hoop andere burgemeesters,
maar ik weet haast wel zeker

dat jij de enige bent die er
onderweg tussenuit kneep
om naar de Kunstacademie te gaan;

op je 45^e (!),
om daar los van het pluche
weer te ervaren
hoe is het om ongezouten feedback te krijgen...

Zo'n tussentijds lesje in nederigheid ...
het zou misschien voor elke bestuurder
een goed idee kunnen zijn...

Niet dat jouw ambitie toen meteen lag
in het terugkeren
naar zo'n bestuurderstoel,

nee, je had je zinnen gezet
op een loopbaan als vormgever
waarbinnen jij
je creativiteit alle ruimte wilde geven.

Maar de omstandigheden
nootte je te toch te solliciteren
op een burgemeestersbaan,
maar dan wel bij een hele leuke en mooie gemeente!

En zie,
hoe goed dat uitpakte!

Wie weet
lag dat aan het 'geluk'
dat Roerdalen net voor jouw komst,
zo hoog in het vaandel hees,
maar jullie bleken
- eigenlijk al vanaf dag één -
een plezierige en vooral perfecte match.

Een perfecte match
 waarbinnen je telkens weer bewees
 hoe goed jij 'jouw' gemeente
 ook door moeilijke perioden
 wist te loodsen.

Want al was – toen jij in 2013 begon –

- de Krim nog niet geannexeerd;
- waren 'alternatieve feiten' nog geen gemeengoed;
- en kon een tweet nog *sweet* zijn;

al in juli 2014 werd óók Roerdalen,
 diep geraakt door de oplopende spanningen
 aan de oostgrens van Europa,
 met als dat verschrikkelijk gevolg
 het neerhalen van vlucht MH17.

Een vlucht waarop
 ook Peter Souren en Janneke Nelissen
 uit Melick zaten,
 op weg naar Peter's jongste zoon
 in Nieuw-Zeeland...

Dit was denk ik het eerste drama
 waarin jij écht – zo heb ik me laten vertellen –
 écht optrad als een 'bovengemiddelde burgermoeder'.

Ik zeg eerste,
 want helaas volgden
 er nog meer...

Natuurlijk dat vreselijk virus **Corona**;
 en alsof dat nog niet genoeg leed bracht,
 brak – in diezelfde tijd, in april 2020 – ook nog
 die enorme, dagen durende **Meinwegbrand** uit
 waardoor je op dat moment

géén andere keuze had,
dan die ruim 4200 inwoners van Herkenbosch te evacueren;
dit terwijl ze geen extra besmettingsgevaar mochten oplopen;
écht een enorme operatie...

plus – een jaar later in juli 2021 – als je
wéér mensen moet vragen
hun huizen te verlaten,
omdat de **Roer nog nooit zo hoog** heeft gestaan.

En wat gelukkig geen drama werd,
was het tot ontploffing brengen
van die vliegtuigbom uit de Tweede Wereldoorlog
die in De Meinweg was gevonden ...

Nee, ook toen was
ik nog geen gouverneur,
maar wie ik ook sprak,
ik hoorde enkel lof
over hoe je telkens weer
én daadkrachtig optreedt,
en tegelijkertijd ook iedereen
een hart onder de riem weet te steken...

Maar, Monique,
hiermee ben ik nog niet klaar
met loftuigen aan jouw adres.

Iedereen is óók lyrisch
over jouw niet aflatende en gedreven inzet
voor grensoverschrijdenden samenwerking.

Grensoverschrijdende samenwerking
op álle mogelijke gebieden,
van sport tot cultuur,
van toerisme tot onderwijs, en
van economie tot innovatie,

maar bovenal op het gebied
van voorkomen – en bestrijden –
van natuurbranden zoals toen in 2020,

waardoor het nu – in 2025 –
in ieder geval een stuk
veiliger is in de Duits-Limburgse natuur.

En als ik het dan toch over veiligheid heb,
laat me dan vooral ook nog even
Risk Factory Limburg-Noord noemen.

Ik mocht 4 maanden geleden
nog een uitbreiding openen,
van deze plek waar je kan leren
beter om te gaan met gevaar;
en écht we hebben hiermee
goud in handen
om 'jong en oud'
weerbaarder te maken.

Maar aan wie, beste mensen,
hebben we dat goud – mede - te danken?

Tja, als er dan woorden vallen
als 'onuitputtelijke inspanningen',
'essentiële bijdrage', 'cruciale inzet',
'trekker' en 'boegbeeld'
in combinatie met deze afscheidnemende burgemeester,
dan weten we denk ik het antwoord wel...

Ja, Monique,
mag ik gewoon zeggen
dat je het buitengewoon goed
hebt gedaan als burgemeester;
bij écht alles wat bij dat ambt komt kijken;

in goede en slechte tijden;
 en met een enorme betrokkenheid
 bij iedereen die hier in Roerdalen
 woont, werkt en onderneemt.

En misschien zat
 daarvoor het geheim
 ook wel in jouw unieke
 'achtergrond, bagage en motivatie'

Liet je hier zien

- dat 'van ver komen' een welkome aanvulling kan zijn;
- dat een andere levenswandel, je gereedschapskist completer maakt; en
- als je het pluche niet per se ambieert,
 je automatisch meer met je voeten in de klei van de praktijk staat;
 én tussen de mensen ...

Met als resultaat
 dat werkelijk iedereen
 het etiket '**inspirerend én verbindend**'
 op je wil plakken;
 eigenlijk het allergrootste compliment
 dat je als burgemeester kan krijgen.

En zéker niet slecht
 voor iemand
 die eigenlijk een ander pad
 had willen bewandelen

Al vind je het nu
 tijd om terug te keren
 naar die route
 die je eerder voor ogen had.

Om nu – en zonder keurslijf -
 eindelijk écht

je artistieke creatieve geest
de vrije loop te geven.

Hoe mooi is het dan,
dat je juist in de gemeente
van het kleine geluk
ook het jouwe hebt gevonden.

Iets wat je nóóit in
je eerdere woonplaatsen in
Groningen, het Gooi of in Gelderland
had kunnen vinden
en wel de bijzondere kunst van de iconografie,
die je hier onder de knie kon krijgen.

En waarmee je niet
de gebruikelijke heiligen wil portretteren,
maar taferelen met een verrassende draai,
die de kijker aan het denken
zet over de wereld van nu.

Het kan een gouden greep zijn.

Zeker in deze onzekere tijden
waarin woorden vaak zo hard en ondoordacht klinken,
kunnen misschien juist beelden – jónw beelden -
tot meer bedachtzamere overdenkingen
leiden.

Ik hoop in ieder geval, Monique,
dat je hiermee
en met al je andere creatieve producten,
plus je pogingen jong en oud meer aan het lezen te krijgen
en uit de eenzaamheid te krijgen -
net zo succesvol zult zijn
als burgemeester van Roerdalen.

Had ik al gezegd
dat je dat fantastisch hebt gedaan?

Wees er in ieder geval bijzonder trots op.

En weet: ik ben in ieder geval heel erg trots op jou
en op alles wat je voor Roerdalen én Limburg hebt gedaan.

Het ga je,
samen met Jurgen je zonen, hun partners en natuurlijk kleindochter Lauren
bijzonder goed.